

نقش تعدیل‌گری کیفیت گزارشگری مالی بر ارتباط بین توانایی مدیریت و مدیریت سود واقعی

بهزاد الماسی*

گروه حسابداری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران. (نویسنده مسئول)

behzad_training2003@yahoo.com

وحید عباسعلی خمه

گروه حسابداری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران.

vahidabbasali1364@yahoo.com

چکیده

به علت قابلیت انعطاف‌پذیری ذاتی که در برخی از استانداردهای حسابداری وجود دارد، تفسیر و به کارگیری این رویه‌ها، در بسیاری از موارد تابع قضاوت و اعمال نظر مدیران است. این فرصت برای آن‌ها فراهم شده تا با استفاده از تکنیک‌های متنوع از جمله اقلام تعهدی حسابداری، سود گزارش شده را مدیریت نمایند. بنابراین سود حسابداری ممکن است عملکرد واقعی حسابداری شرکت را منعکس ننماید. از آنجایی که این رفتار مداخله-گرایانه (مدیریت سود) ممکن است بر کیفیت اطلاعات افشا شده و مفید بودن آن‌ها برای تصمیمات سرمایه-گذاری اثر داشته باشد، احتمال دارد اعتماد سرمایه‌گذاران به فرآیند گزارشگری مالی را تقلیل داده و گذشته از این ممکن است موجب تخصیص نادرست منابع کمیاب اقتصادی به سمت سرمایه‌گذاری‌ها با کارایی اندک گردد. با توجه به نقش مهم مدیران در موفقیت شرکت‌ها پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر کیفیت گزارشگری مالی بر ارتباط بین توانایی مدیریت و مدیریت سود واقعی در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران به مطالعه بر روی ۹۰ شرکت طی دوره زمانی ۱۳۹۹-۱۳۹۴ پرداخته است. نتایج حاصل از فرضیه اول پژوهش نشان داد که بین توانایی مدیریت و مدیریت سود واقعی ارتباط منفی و معناداری وجود دارد و نتایج حاصل از فرضیه دوم پژوهش نشان داد که کیفیت گزارشگری مالی ارتباط بین توانایی مدیریت و مدیریت سود واقعی را تقویت می‌کند.

واژگان کلیدی: کیفیت گزارشگری مالی، توانایی مدیریت، مدیریت سود واقعی